№. 76. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 28 Junij.

INGEZONDEN STUKKEN.

ENIGE GENOEMDE KANDIDATEN VOOR DE TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

..n Haagsche Correspondent der *Kölnische Zeitung* ..nt, in een artikel waarin hij de *Vlissingsche Courant* .. doet wedervaren, als kandidaten voor de Tweede ..ner: de heeren Thorbecke, Fockema, Donker Cur.. Roest en de Kempenaer. In hoeverre deze heeren ..didaten voor de Kamer kunnen worden genoemd, ..jl geen hunner waarschijnlijk zich daartoe zal hebben ..meld, blijve in het midden gelegen. Alleenlijk wilde ..ter dier gelegenheid eenige woorden bijbrengen om.. het wenschelijke van zoodanige keuzen; hetwelk ten ..ien van sommige der genoemden vooral daarin gelegen ..jnt, dat zij verklaarde voorstanders van bepaalde po..che stelsels zijn. De heeren Thorbecke, Donker ..ius en Roest van Limburg hebben zich herhaaldelijk ..end gemaakt door hunne staatkundige geschriften. Al.. onderscheidden zich door hunnen vrijzinnigen geest, .. hunne onafhankelijkheid van karakter, niet minder .. door de meer dan gewone studie welke zij blijkbaar .. de staatkunde hebben gemaakt. Het voorname verschil .. hunne inzigten ligt daarin, dat de heer Thorbecke .. bestaande kiesstelsel slechts eenigzins wilde verbeteren, ..jl de beide andere heeren het geheel hervormen wil..en niet alleen eenige *weinige personen*, maar het grootst ..elte der door fortuin of kunde *bevoegde burgers* regt..ks deel aan de keuze der nationale vertegenwoordigers ..chen te zien nemen. De redenen *waarom* en de wijze ..zijn door den heer Roest van Limburg [illegible] blootgesteld in .. vertoog over de *Regtstreeksche Verkiezingen*, welks ..slagen door de voorstanders van deze soort van ver..ng algemeen werden aangenomen. Kwamen nu deze .. *politische* mannen in de Kamer, zoo zoude zulks .. groote voordeel te weeg brengen, dat er stelsels tegen ..r stelsels zouden worden gesteld, dat de discussiën om..nt staatkundige vraagpunten systematisch zouden wor.. gehouden en er gevolgelijk oneindig meer eenheid en ..sequentie in de Kamer komen zou. Buitendien schijnen ..oemde heeren in bijzondere mate te bezitten wat men ..s, in Frankrijk, *esprit gouvernemental* noemt, begrip .. regering. Allen begrijpen, dat daartoe *eenheid van* ..en *klem van werking* volstrekte vereischten zijn. Het ..e hun niet ontgaan, dat, om daartoe te geraken, .. vergelijk tusschen de verschillende partijen en de ver..lende stelsels noodig is, en alzoo zouden zij aldra de ..leenen tot het daarstellen van een onderling verge.., waarop een zamenhangend en kernig stelsel van be..r kon worden gebouwd, en waartoe, kreeg het de ..nisterheid, de Koning gaarne overgaan zoude.

..at tot nog toe in de Kamer ontbrak, waren *politische* ..nen. Door en door kundige, brave, ijverige en on..nkelijke menschen vond men er, maar geene *politische* ..nen!

..e heer Luzac, die aan het hoofd der genoemden schit.., de heer Luzac zelf is geen *politisch* man. Hij vormde ..e partij ten behoeve van een zamenhangend stelsel .. bestuur. En dit is volstrekt noodig in eene parle..taire regering. Want om maatregelen van bestuur .. bevoegdheid te bestrijden, moet men beoordeelen of .. verband staan met een *stelsel*, en of, zoo ja, dat ..el door een beter te vervangen is.

..at de genoemde heeren, in dezen tijd, wijders aan..elt, is, dat zij bekend staan als zeer onbevooroordeeld ..ken van godsdienst, terwijl zij tevens de groote waarde .. godsdienst, ook in staatkundig opzigt, erkennen. In ..olitieke schriften van den heer Roest inzonderheid, — .. zie onder anderen zijn *Vorst in constitutionele Staten* — .. men meermalen eene hooge morele stemming, die ..e belijders van elke eeredienst wordt gewaardeerd.

..e andere genoemde heeren, de heer Fockema en de .. de Kempenaer blinken mede door bijzondere be..mheden uit, de eerste als financier, de tweede als ..geleerde. De heer Fockema maakte zich vroeger ..rijk bekend als gewoon lid der Tweede Kamer; de heer de Kempenaer als buitengewoon lid der verdubbelde Kamer, in den afgeloopen zomer. De benoeming dezer twee zeer onafhankelijke en vrijzinnige mannen, in de algemeene opinie zoo hoog aangeteekend, zou eveneens allerwenschelijkst zijn.

ADVERTENTIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN, brengen ter kennis van de belanghebbenden dat de KERMIS of JAARMARKT binnen deze stad op Maandag den 12. Julij aanstaande een aanvang zal nemen, en eindigen met Woensdag den 21. dier maand, zullende op gemelde kermis geen Bedelaars, Draaiborden, Gochelaars, Horoscooptrekkers, Loterijspelers of Kwakzalvers worden toegelaten, noch zulke Personen, welke, zoo ver gevorderd wordt, van geen Patent voorzien zijn; terwijl de kooplieden enz., worden uitgenoodigd om zich vóór den 4. Julij aanstaande, met franco Brieven en met opgave in Nederlandsche Maat, aan den Marktmeester alhier te adresseren, tot bekoming der benoodigde Standplaats, na welken tijd niemand op de Standplaats zal kunnen aanspraak maken, die vroeger aan hem in gebruik gegeven is.

Vlissingen, den 21. Mei 1841.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

MANHEIM 14 Junij. Gisteren had alhier de lijkplegtigheid plaats van eene vreemdelinge, wier treurig lot de deelneming in ongewonen graad opwekte. Zij was een bevallig meisje van 23 jaren, van Hamburg geboortig en [illegible] metterwoon gevestigd, alwaar zij, op grond van bekomen trouwbelofte, met eenen jeugdigen werktuigkundige in eene betrekking leefde, die reeds tweemalen onwettige gevolgen had gehad. Zijne aanstelling als meesterknecht in eene fabrijk alhier gaf hoop op eene eindelijke wettige echtverbindtenis, althans zoo dacht zijne in Hamburg achtergeblevene geliefde, tot het toeval derwaarts het berigt bragt, dat haar minnaar op het punt stond met een Manheimsch meisje in den echt te treden. Het gevoel van regtmatige aanspraak op zijn bezit en dat der moederliefde bewogen de arme verlatene in allerijl herwaarts te komen, alwaar zij spoedig de voorbereidselen tot de bruiloft vernemen moest. Daar al hare voorstellingen bij den meineedige vruchteloos bleven, wendde zij zich met haren jammer tot de nieuwe bruid en hare moeder, hopende dat in vrouwelijke harten hare met levende documenten gestaafde regten en het lot harer arme kinderen meêwarigheid zouden te weeg brengen. Maar hier werd zij derwijze hard behandeld en smadelijk afgewezen, dat al hare kracht haar ontzonk, en toen nu werkelijk de fraaije bruiloft plaats greep, schokte dit de ongelukkige zoo geweldig, dat zij in eene ziekte verviel, en ettelijke weken daarna, in den vollen zin des woords, met een gebroken hart den geest gaf. Zelfs de laatste wensch der stervende, den trouweloozen nog slechts een maal te zien, werd haar harfvochtig ontzegd, en het laat zich ligtelijk bevroeden hoe een zoo gevoelloos gedrag, waarvan spoedig geheel Mannheim kennis droeg, de algemeene verbittering tegen het nieuwe echtepaar moest gaande maken, dat zich noch aan eene schriftelijke trouwbelofte, noch aan eenig zedelijk gevoel had gestoord, en over de stem des publicks zoo ligtvaardig heen stapte.

Al wie gisteren de begrafenis-plegtigheid mede aanzag, kon zich van het buitengewone mededoogen overtuigen, hetwelk men in alle standen, geloofsbelijdenissen en kunne aan de vroegtijdig verwelkte hartelijk toewijdde. Duizenden sloten zich aan den lijkstoet aan, en vervulden de straten, langs welke dezelve voorttoog en schaarden zich voor de woning der ongevoelige jonge echtelingen, voorbij wier woning ook de trein voorbij trok. Hier, zoo wel als voor het huis van den schoonvader, kwam het tot tooneelen, in welke zich de algemeene verbittering lucht gaf, die tot laat in den avond voortduurden en des nachts herhaald werden. Het zedelijke gevoel heeft zich echter op eene meer roerende wijze uitgedrukt, doordien terstond na het sterfgeval ruime inzamelingen ten voordeele der nu volstrekt verlaten, in Hamburg wonende, weezen zijn verordend, waarbij nog komt de opbrengst der onverwijld gedrukte lijkrede; gaven der liefdadigheid, die van de edele harten getuigen en welke zich nu een iegelijk beijvert op het altaar der barmhartigheid neder te leggen.

FRANKRIJK.

PARIJS den 21 Junij. Te St. Gilles (Gard) is eene Dame overleden aan de gevolgen van een vliegensteek, haar toegebragt in den hals. Waarschijnlijk is de angel van dit insect door eene of andere plant- of dierstof vergiftigd geweest, en heeft het die aan de vrouw meegedeeld, wier geheele ligchaam in korten tijd zoodanig opzwol, dat eene vreeselijke hersenontsteking gelukkig nog spoedig een einde aan haar smartelijk leven maakte.

— Uit Marseille wordt gemeld, dat eene stokoude vrouw deze week de gansche buurt in beweging bragt, door haar kermend geroep van: « houd den dief! houd den dief!" — en, terwijl zij buiten adem raakte, wees zij met haren mageren voorsten vinger een kleinen knaap na, die, met een zak op den schouder, liep wat hij loopen kon, en van verschillende kanten nu nagezet, eindelijk dan ook achterhaald en gevat werd. Men ontnam hem het gestolene, en bragt het aan de oude terug, die, opgetogen van vreugde den schat weêr ontving: — in de zak zat? — HAAR KAT.

— Uit Spanje wordt gemeld, dat de provincie Jaën door de sprinkhanen zoo schrikkelijk geteisterd is, als nooit te voren nog het geval was; evenwel de provincie van Cindad-Real spande in dat opzigt verre de kroon; in de eerste had men 187,500, en in de laatste 1,250,000 kilogrammen van dat ongedierte gedood!

— Uit Troyes wordt aan de *Gazette des Tribunaux* geschreven:

Eene onbegrijpelijke bijgeloovigheid heeft onlangs in de gemeente Bussyen Oth, departement de l'Aube, aanleiding tot eenen dubbelen zelfmoord gegeven. Zie hier de bijzonderheden van dit zonderlinge en droevige voorval.

Een jongen uit den omtrek was op de kikvorschenvangst uitgegaan, en had er eenige, nog geheel levende, in eenen zak gedaan. Naar huis keerende, ziet hij een' boer, die langzaam voortwandelde. Deze man droeg een kamisool, waarvan een der zakken bol openstond. Onze jeugdige visscher liet om de grap eenen zijner levende kikvorschen in den zak van des landmans kamisool glijden. Laatstgemelde, *Jochem Jacquemin* genoemd, keert huiswaarts, en, aldaar aangekomen, begeeft hij zich te bed, na zijn kamisool boven op de deken te hebben gelegd. Midden in den nacht wordt hij wakker gemaakt door een vreemd iets, hetwelk hij op zijn aangezigt voelt kruipen, en hetwelk zich, onder het uiten van wonderlijke geluiden, op zijn gelaat beweegt. Het was de kikvorsch, die hare wijkplaats was ontvlugt, en die, waarschijnlijk eenen uitweg zoekende om te ontsnappen, tot op het aangezigt van den boer was voortgehuppeld en nu begon te kwaken. De armen boer durft zich niet verroeren, en weldra verdwijnt dit nachtelijk bezoek. Maar de arme man, die van eene bijzonder zwakke geestgesteltheid was, twijfelt niet meer, of hij heeft met een spook te doen gehad, en van dat oogenblik af aan, is hij ter prooi aan eene onafgebrokene zwaarmoedigheid.

Intusschen komt een der vrienden van *Jacquemin*, die hem eene pots wilde spelen, hem berigten, dat een zijner ooms, te Sens woonachtig, sedert weinige dagen overleden is, en spoort hem aan, zich derwaarts te begeven om zijne erfportie te ontvangen. *Jacquemin* doet rouwkleederen vervaardigen voor zich, en voor zijne vrouw, en neemt de reis naar de hoofdplaats van het departement der Yonne aan, op 8 mijlen afstands van de plaats zijner woning. Hij meldt zich aan het vermeende sterfhuis aan, en de eerste persoon, dien hij bij zijn binnentreden gewaar wordt, is zijn oom, die gerust in zijnen leunstoel zit, en die aan zijnen neef de blijde verrassing te kennen geeft, welken hij ondervindt, hem te zien. *Jacquemin* grijpt zijne vrouw bij den arm, en neemt in allerijl de vlugt, gejaagd door eenen angstschrik, welken hij niet kon ontveinzen, en zonder aan zijnen oom eenige opheldering te geven.

Middelerwijl had de kikvorsch de woning van den landman niet verlaten; hij had zijne wijkplaats door de reet eener opengespleten beschotplank genomen, en deed nu achter den wand een gedurig gekwaak hooren, hetwelk den armen man in eene vreeselijke ontsteltenis bragt, vooral sedert hij zijnen oom, of liever de schim van dezen gezien heeft, zoo als hij zich dit laatste vastelijk voorstelde, en niet minder hield hij zich er van overtuigd, dat het geluid, hetwelk hij hoorde, de jammerkreten waren van zijns ooms geest, die alle nachten hem kwam verontrusten.

Om de tooverij te bezweren, kwam *Jacquemin*, die in zijne parochie koorzanger was, tot het besluit om missen te doen vieren. Welhaast zijn, aan deze bezweringen, die geheel nutteloos blijven, al zijne bestaanmiddelen uitgeput, terwijl het kwaken er niet minder om voortduurt. Elken nacht staat de ongelukkige man van zijne legerstede op, neemt zijne deken en slaat zich die als eene monnikskap om het hoofd en zingt zelf de mis voor eenen reiskoffer, dien hij tot een altaar heeft ingerigt.

Eindelijk verzocht *Jacquemin* aan eenen vriend om hem behulpzaam te zijn om zich van kant te maken. Deze schijnt hem hierin te willen helpen, doch schroeft eenen ijzeren halsband maar even aan, opdat *Jacquemin* door de pijn gefolterd, zijn voornemen op zoude geven. Een tweede vriend wien hij verzocht om hem tusschen twee matras-

. . . ken, gebruikt dezelfde list, en men meende dat het geledene *Jacquemin* tot les zoude verstrekken.

Maar het gemoed van *Jacquemin* had te diepe indrukken gekregen, en een onmiddelijk onheil was overmijdelijk. Met derdaad, op zekeren dag verwonderd zijnde hem niet te zien verschijnen, doorzocht men zijne woning en vond men zijn lijk op den zolder, waar hij zich had opgehangen. Zijne vrouw, in vertwijfeling over het uiteinde van haren man, stort zich des anderendaags in een moddermoeras, waar zij insgelijks den dood vindt.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, den 26. Junij. Heden morgen vertrok van hier per scheepsgelegenheid naar Bergen-op-Zoom, om verder naar 's Hertogenbosch, deszelfs bestemming, te marcheren het 1e battaillon van het 6e regement infanterie; en uit Middelburg het 2e bataillon van gemeld regement.

Het 1e bataillon van het 5e regement infanterie is heden middag alhier uit 's Hertogenbosch gearriveerd.

— De Prins en de Prinses *van Oranje* hebben het Vaderlandsch grondgebied reeds weder verlaten, den weg naar Duitschland inslaande. Men had gehoopt dat deze jonge lieden zich het schoone saizoen zouden te nutte gemaakt hebben om eenige streken van Nederland, b. v. Drenthe, Friesland enz., te bezigtigen. Zou het waterrijke Friesland geen goed bad kunnen opleveren, zoo wel als Ems? Waarom al die kostelijke dukaten bij gansche vrachten over de grenzen gevoerd? (*Kamp. C.*)

— Men wil te Brussel stellig weten, dat het huwelijk van den Prins *de Joinville*, zoon van Koning *Lodewijk Filips*, en de Prinses *Sofia van Oranje*, dochter van Koning *Willem II.*, reeds bepaald is tegen de maand van Augustus aanstaande, en dat de Koning van Holland zijne dochter vijf miljoen Nederlandsche guldens tot uitzet heeft toegedacht!!?

GEMENGDE BERIGTEN.

De Zwolsche regering heeft door het tot stand brengen van een stads muzijkkorps en in de heerlijke wandelingen die de stad omgeven, gelegenheid gevonden om het genoegen der brave burgerij aanmerkelijk te verhoogen. (*O. C.*) Eere de burgervaderen, wanneer hunne zorgen zich ook daarheen uitstrekken! — In Zwitserland heerscht voortdurend partijschap. — In Sijrie blijft de regeringloosheid voortduren. — De gewestelijke autoriteiten zijn aangemaand tot getrouwe opvolging der bestaande voorschriften, nopens het transport van vreemde bedelaars en landloopers. — Tusschen den 8. en den 9. heeft er eene vreesselijke storm in de Oostzee gewoed, waarbij onderscheidene schepen vergaan zijn. — De gezondheid van den jongen sultan, dien men reeds vroeger van zekere onmatigheden beschuldigd had, is nog gedurig aan het afnemen. Men meldt, dat hij thans door eene geweldige maagontsteking aangetast was en zich reeds zwelling aan de beenen openbaard. — *Maria Christina* houdt tegenwoordig eene zeer drukke briefwisseling met de aanhangers, die haar nog in Spanje overgebleven zijn. — *Mehemed Ali* heeft aan de Paus onderscheidene opgezette vogels en andere dieren present gegeven. — Sedert 5 jaren zijn te Berlijn 1500 nieuwe huizen aangebouwd. — Frankrijk koopt weder veel paarden in Engeland en Nederland. — Het 10e regement ligte infanterie te Parijs heeft een chef de bataillon gesteenigd. Het geheele korps zit in de gevangenis te Vincennes. — De jonge Koningin *Isabelle* is zoo medelijdend, dat zij onlangs hare schoenen uitgetrokken en onder eenen hoop bedelaars geworpen heeft. Ten gevolge dezer Koninklijke milddadigheid ging de troep schooijers dan ook spoedig uiteen. — Te Zwolle wordt de eerewacht, sterk 13 manschappen, in de schoone rijkunst geoefend. — De Nijmeegsche eerewacht heeft veel lof ingeoogst, hebbende Z. M. deze vaardige ruiterij telkens toegeroepen: bravo! mooi! dat gaat goed heeren! — Te Rotterdam is eene oude vrouw van 89 jaren verbrand. — Voor de eerewacht te Heerenveen wordt sterk geworven. — Den 21. dezer is te Londen een schip van 120 stukken afgeloopen.

MENGELINGEN.

HET BRANDOFFER.

EENE EPISODE UIT DEN SPAANSCHEN OORLOG.

(*Uit Blackwoods Magazine*)

(*Vervolg en slot.*)

Zij verklaarden, dat hun de verblijfplaats van den pastoor geheel onbekend was en dat hij zich in geen maanden in de nabijheid vertoond had. De beloften en aanbiedingen van belooning beantwoordden zij met verzekeringen hunner onkunde; bedreigingen en slagen met onverzettelijk zwijgen. De Fransche overste, die zeker gedacht had, MERINO op zijn bed in het dorp gevangen te nemen en hem in triomf naar Aranda te voeren, bevond zich in groote verlegenheid en wendde zich tot eenige naast hem staande officieren, om met hen te raadplegen. Om hem heen stonden soldaten met fakkels in de hand, welker flikkerend licht de zwarte rij der op de *plaza* geschaarde kavallerie slechts even deed bemerken, terwijl zich midden onder de infanterie-soldaten de alcalde en vier andere boeren bevonden, die hunne breed gerande vilthoeden in de hand hielden en wier gebukte houding, bloote halzen en door de zon verbrande gezigten opvallend met de stijve militaire houding, de bleeke gezigten en de trotsche snorrebaarden hunner wachters contrasteerden.

« Laat die lieden doodschieten" zeide de bevelhebber tot een der onderofficieren. Weinige seconden daarna waren hun de handen gebonden en het bevel tot uitvoering was gereed. Het lag echter niet in het plan van den Franschen officier, zijne bedreiging te doen uitvoeren, hij wilde de gevangenen maar benaauwd maken, om hen tot grootere ontdekkingen te bewegen. Twijfelachtig moet het schijnen, in hoe ver hem dit zou gelukt zijn: want terstond trad een jonge boer voor, die tot hiertoe onbemerkt achter de soldaten gestaan had. « Wanneer Uwe Excellentie toestaat," zeide hij in het Spaansch, « dat deze lieden losgelaten worden, dan zal ik u naar den pastoor MERINO brengen. Ik ken de pachthoeve, waarin hij den nacht wil doorbrengen; en langs den weg, dien ik u wijzen zal, kunt gij die in een uur tijds bereiken."

« Wie zijt gij, en waarom hebt gij niet eerder gesproken?" vroeg de overste.

« Dat ik niet eerder gesproken heb," was het antwoord, « geschiedde, omdat ik geen lust had een mes of bajonet in mijne zijde of een half dozijn kogels in mijn hoofd te voelen; want dit is zeker mijn loon van de aanhangers des pastoors, zoodra zij hooren, dat ik hunnen generaal verraden heb. Toen ik evenwel zag, dat gij het ernstig voornemen hadt, mijn vader dood te schieten, wijl hij u niet zeggen wilde, wat hem niet bekend is, zoo besloot ik mijn leven te wagen om het zijne te redden."

De door den boer als zijn vader aangeduide man, staarde den spreker aan, en scheen iets te willen zeggen; maar het jonge mensch gaf hem een bijna onmerkbaar teeken en hij zweeg. Deze wenk was echter aan het scherpziend oog des Franschen bevelhebbers niet ontgaan.

« Hoor, vriend", zeide hij tot hem, « uwe tong is veel te rap en uwe spraakzaamheid haast even verdacht als de achterhoudendheid van dien gerimpelden oude, met welken ik u heb zien telegraferen. Ik wil intusschen deze menschen vrijlaten, want ik kan ze weder vinden, zoodra ik ze noodig heb. Wat u aangaat, zoo zijn dit mijne voorwaarden: vijftig oncen goud in uwen zak op het oogenblik dat ik den sluipenden vos, MERINO, in mijne magt heb; ééne ons lood in uwe hersenpan, als gij mij bedriegt of op den dwaalweg leidt."

« Ik neem die voorwaarden aan, overste," zeide de boer onverschrokken; « maar het is tijd, dat gij op weg gaat, want de slagvaardige priester is geen slaper en wij mogten anders het nest warm vinden en den vogel ontvlogen.

De troepen stelden zich terstond in beweging; de gids werd van een paard voorzien en tusschen den oversten en eenen anderen officier geplaatst. Na dat men den zijweg doorgetrokken was, werd er een gesloten kolonne geformeerd, die zich met rasschen en vasten tred over de heide naar het bosch in beweging stelde. De Fransche bevelhebber vernieuwde van tijd tot tijd zijne beloften van belooning en zijne bedreiging van eenen schielijken dood, al naar dat zijn gids het eene of het andere verdienen zou: deze antwoordde slechts, dat hij geene zorg had en dat Zijne Excellentie met den uitslag van den togt te vreden zou zijn. De nacht was zoo donker, dat men geen voorwerp op vijftien of twintig schreden afstand onderscheiden kon. De spits der kolonne was bijna zoo ver nog van het bosch af, toen eene sterke stem in het Fransch haar met de woorden aanriep: « *Qui vive?*" « *La France*," antwoordde de overste en sloeg de hand aan zijne pistolen. « Vuur" kommandeerde daarop in het Spaansch dezelfde stem welke eerst gehoord was. Op dit woord volgde de vereenigde knal van vijfhonderd geweeren, welks echo langs de bergen in het rond weerkaatste en eindelijk in de verte verdween. De beide eerste rijen der Fransche infanterie bleven bijna tot op den laatsten man op de plaats. Te gelijker tijd hieuw een escadron kavallerie op den linker vleugel der Franschen in en de gansche kolonne geraakte daardoor in de grootste verwarring. Eene door de Spanjaarden tot nog toe verborgen gehoudene fakkel werd eensklaps opgeheven en honderd andere aan dezelve aangestoken. Bij derzelver licht zag men MERINO's geheele strijdmagt, den kleinen geofferden hoop omsingelende, die, reeds geheel verslagen door het bataljonsvuur en de daarop volgende charge der huzaren, zich niet in staat bevond den kamp tegen de vijanden uit te houden. Zij, die tegenstand beproefden, en onder hen, de overste, die door het eerste salvo gewond echter niet gedood was, werden terstond afgemaakt. De overigen, bijna zevenhonderd man, gaven zich krijgsgevangen, en werden, nadat men hun de wapens en der kavallerie de paarden afgenomen had, naar het *corral* (de schuur) gevoerd, waar men hen, onder elkander vermengd, als eene kudde schapen ter slagtbank, indreef, en welks ingang terstond, op MERINO's bevel, met takken en boomstammen, welke de Spanjaarden er tot dat einde naar toe sleepten, gebarricadeerd werd. Het helsche doel van deze handeling openbaarde zich spoedig. Eene groote hoop brandhout, dat de boeren naast de schuur opgestapeld hadden was, op des pastoors bevel, rondom dezelve verdeeld geworden. Daarop wierp men boomtakken en stroo, dat in groote menigte tot gebruik voor de paarden was aangevoerd. Fakkels werden toen op vijftig verschillende punten aangelegd en in een oogenblik stond de schuur in brand!

Hierop volgde het verschrikkelijkste tooneel dat misschien ooit beleeft of beschreven is. De zevenhonderd ongelukkige Polen en Franschen, die, zoo al geen genade, toch niet dezen vreesselijken dood verwacht hadden, hieven eenen wanhopenden kreet aan, toen zij hunnen verschrikkelijke toestand bemerkten, — toen zij zagen hoe de vlammen in de lucht opstegen en hoorden hoe de vuren planken, waaruit het gebouw opgetrokken was, rondom hen kraakten en scheurden. Zij deden wanhopende pogingen uit hunne brandende gevangenis te ontkomen; maar zelfs als het hun, door het verwoestend element geholpen, gelukte eene bres te maken, vonden zij aan alle kanten eene borstwering van vlammen, en nevens dezelve de bloote zwaarden en bajonetten der guerillas, door welke degenen, die er, verschroeid en zwart van de vlammen, wilden uitbreken, weder in den vuuroven teruggestooten werden. Gelukkig zij, die door het scherpe ijzer getroffen werden en daardoor eenen dood vonden, spoediger en minder pijnlijk dan de hun anders toegedachte.

Na weinige minuten stortte het dak in, en het drooge heidekruid, hetwelk in groote menigte op den grond opgehoopt lag, geraakte in brand. De gloed was zoo sterk, dat de Spanjaarden tot op eenigen afstand van het brandend gebouw moesten terugtrekken. De balken en planken, waaruit de schuur gebouwd was, werden door daartegen aan liggende brandhout naar binnen ge[...] De vlammen namen schrikkelijk de overhand en be[...] ten die ongelukkige offers, welke zich in het midden [...] schuur opeen gedrongen hadden, om hun onvermijde[lijk] lot zoo lang mogelijk te ontgaan. Op hunnen in doodsa[ngst] geuiten kreet om genade, antwoorden hunne beulen door [...] uitroep: « Dood aan de Polen! Denkt aan Ocagna!" (1)

Eindelijk gaf MERINO, hetzij door medelijden bew[ogen], of om zijnen aftogt te bespoedigen, uit vrees voor [het] naderukken van eene sterkere Fransche afdeeling tot op[zoe]king der vermiste kameraden, bevel, op de overgeblev[enen] een peletons-vuur te maken. Elk schot bereikte zijn [...] onder de massa zwarte gestalten, die zich in de vuur[...] heen en weder kromden. Na een of twee hartversc[heu]rende uitroepen der doodsangst en een doordringend[en] schreeuw, steeg eene schitterende vlammen-pyramide [ten] hemel op, en alles was voorbij!

De dag brak aan, toen MERINO, aan de spits [zijner] troepen, de schouwplaats van dit bloedige treurspel [ver]liet. Toen hij de plaats voorbijkwam, waar de Fran[schen] de volle laag ontvangen hadden, stiet zijn paard bij [...] het lijk van eenen boer, die door een pistoolschot, [...] zeer nabij toegebragt, gedood was. De kogel was hem [door] het hoofd gegaan en zijn bekruld donker haar, even [als] zijn bonte halsdoek, welken hij om het hoofd gew[onden] had, waren door het kruid geschroeid.

« Arme JULIAAN!" zeide de pastoor, " gij zijt wel te [be]klagen!" Hij was zijn beste en sluwste spion gewe[est].

De Fransche overste had zijn woord gehouden. (Arnh[...])

(1) *Na den slag van Ocagna, waarin de Spanja[arden] geslagen werden, ontving eene hoofdzakelyk uit Pol[en be]staande Fransche afdeeling, bevel, het groote getal [gevan]genen, volgens opgave 30,000 man bedragende, naar [...]gos te escorteren. Onderweg werd byna de helft da[arvan] in koelen bloede vermoord en de rest ontkwam hetzi[j] slechts hierdoor, dat het aan de bewaring eener [...] Franschen werd overgegeven.*

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 26 Junij. Sedert den 24 dezer [zijn] alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Oris, P. N. Zeplien, Riga, hennipzaad; Auron[a, ...] Lofstad, Memel, houtwaren; Baltimore, J. Hill, [...]moren, tabak; Adolphine, G. D. Roggensack, Riga, [hen]nipzaad; Sijlphide, T. D. Ahrem, Riga, raapzaad; [...] M. Christensen, Koppenhagen, haver; Helena, J. [...] Schutterau, Riga, hennipzaad; Emanuel J. F. Willj[...] Riga, raapzaad; The Soho, T. Whitcombe, Lon[den] stukgoederen en passagiers.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van [de] reede naar zee gezeild:

Elisabeth, O. Beekman, Gohtenburg, la Jeune Leo[...] H. A. de Vries, Marennes; le Percederant, Maren[nes;] The Ebro, F. Peel, Newport; The Cyclops, R. Ro[...] Boston; The Edwin, C. Levensaler, Thomas Town; [...]na, J. A. Knuth, Riga; Frederika, H. Niemann, [...] Henrikus Bernardus, W. Rebock, Avontuur; L[...] P. H. Niejahr, Oostzee, Cahawba, W. D. Smith, [New] York; Lilburn, T. Clark, Newcastle; de Zwaan, C[...] Krafft, Newcastle; de Triton, P. Moller, Oostzee, [...] met ballast. (*vervolg hierna.*)

MIDDELBURG, den 25. Junij. Heden is naar [zee] gezeild het barkschip Pauline, kapitein J. J. Brou[wer,] van deze stad naar Batavia.

ADVERTENTIEN.

Te Vlissingen; bij C. J. DE SWART.